

הכותרת לאשותו פרק תשיעי כתובה

מסורת הש"ס

- (ה) עירוניין קב: וס"ג
- (ו) סולס לו: ממלוא ט. ג.
- (ז) געינן נ: פא. ג.
- (ח) קידצין יט: וס"ג
- (ט) בכווית נס[:], (1) בכווית
לו: וס"ג, (2) ליעל לו. ג.
- (י) מע"טס סולס לו[:].
- (ט) גאנזל ספ. ג.

גלוון השם

הנחות הב"ח

ונעולר. כבצ'ו חכמו ואנ' להמיין חמילקן מעד וערער על סטמאנ
ההממר נון נתמי נך לת' קאדים ודין ולדזליים צענמאן חמילמי נך צאנ
הלויב עורך: אונל צעומד. יוס או' יומייס וויח'כ ערער נון דאסטמ
זוווֹן דקון פדר זיס ולמדאטו נטענון ער: טיטמוֹן ניט מלל מייל פלאיק

בוצינא מב מקרא. נג' כפ' הקונוטציה לפיליך זאניאן מין לדעת
אין זאה קיטסוחון מלרגממין צויניג וקלה שייעו לדעת
כלומר צפ' הוגדר מן סטנוצל (דיליס, ו'), קיטסוחון ודילעטען צי מיין
פֿן בלאזנו נאמַן, כלמייס, פֿרְמָן, נטע לאס כסות ודלעטען ספּוד גומפל

בעודר אבל בעומד מגופה של קרקעינו
מידו אמר אמיר הלכתא מגופה של קרקעינו
קנו מידו אמר ליה רבashi לא אמר בעורך
או בעומד למא נפקא מינה לכרב יוספ'
אמר ליה⁽⁶⁾ לא שמעו לי כלומר לא סבירא
לי: אם בן למה כתב לה וכו': ותימא ליה
מכל מיל' סליקת נפשך אמר אבי ייד בעל
השתר על התחרתונה ואמא מפי ר' אמר אבי
ובוצינא טב מקרא ואימא מירושה אמר אבי
מיתה שכחיא מכירה לא שכחיא וכי מלך
אייניש נפשה ממילתה דלא שכחיא
ממילתא דשכחה לא מלך אייניש נפשה
רבashi אמר בנכסייך ולא בפירותיהם: רבי יהודה אומר
בנכסייך ולא לאחר מיתה: תנ"ו רבנן אלו
על עולם הוא אוכל פירות פירות: הנה רבנן אלו
הן פירות ואלו הן פרי פירות הכניסה לו
קרקע ועתה פירות הרי הן פירות מכר
פירות לך מהן קרקע ועתה פירות הרי
הן פרי פירות איבעיא להו לרבי יהודה פרי
פירות דוקא או דלמא עד עולם דוקא או
دلמא תורייחו דוקא אם חמץ לומר פרי
פירות דוקא עד עולם למה לי הא קמ"ל כיוון
דכתב לה פרי פירות כמוין דכתב לה עד
עולם דמי ואם חמץ לומר עד עולם דוקא
פרי פירות למה לי הא קמ"ל ע"ג דכתב
לה פרי פירות אי כתב לה עד עולם אין אי
לא לא ואם חמץ לומר תורייחו דוקא תרתי
למה לי צרכא דאי כתב לה פרי פירות ולא
כתב לה עד עולם הוה אמינה פרי פירות
הוא דלא אכל אבל פרא דפרי פירות
אכל להכני איצטראיך עד עולם ואי כתב
לה עד עולם ולא כתב לה פרי פירות הוה
אמינה לעולם אפריות קאי להכני איצטראיך
פרי פירות: איבעיא להו כתב לה דין ודברים
איין לי בנכסייך ובפרי פירות מהו שייכל
פירות מפרי פירות סליק נפשיה מפיו לא
סליק נפשיה או דלמא מכל מיל' סליק נפשיה דאי
אמרת מפרי פירות סליק נפשיה מפרי לא
סליק נפשיה כיוון דאליננו לפירות פרי
פירות מהיכא וליטעניך הא דתנן רבי יהודה
אומר לעולם הוא אוכל פרי פירות כו' כיוון
היכא אלא בדשירא היכא נמי בדשיר: רבנן
אמר רב הלכה רבנן שמעון בן גמליאל
שמעון בן גמליאל ולא ממעמיה דאיילו רשב"ג סבר
ה: ירושנה ולאו מטעמיה דאיילו רשב"ג סבר
ה: תנאו בטל ורב סבר תנאו קיים זוקסבר
עשוי חיזוק לדבריהם יותר משל תורה
סבר

סוס חמינימ לוי כמג פין
הה ג'. למיינט נטער: נו
גראין ווועטעריך זקסן
הה גלען ומיכן ולקם
מקרא לה האטה על מנתה
ומכמים עטו מיזוק לדבורי

כִּי קָל מַמְעַן נָכוֹן. מֵין וְדָלִי גָּמֶן צָעִיף לְמַמְתָּבָמָה מִיָּדו חַי גָּמֶן
מִי לְמַמְרָלָה לְמַפְלִיאוֹ כִּמְכָבֵד פְּלִוּם צְעִינָן עַד עֲוֹלָס: סְרִטְטִי נָמָנָה
לְעוֹלָס גָּמֶן צְמָס וְגָמֶן צְדִינָס פְּצָמָה תְּלִבְתָּה פְּלִוּם מְכוֹלָה: סְרִטְטִי
לְפִירָוֹת וְגָמֶן גְּרָמִין דְּמַלְלָנוֹו: אָגָּל צְדִיקִילָה גְּרָמִין פְּלָאָה גָּמֶן צְדִיקִילָה
מְאָן וְגָמֶן סְכָלְזָוִוִיס: וּבָכָר פְּנָאָה קִיָּיס. כְּרָעִי יְקָוָה דְּלָמָּרָה גָּמֶן
סְכָמָמוֹן מְאָנוֹ קִיָּיס וְכָלָה גָּמָנוֹי יְלָטָה דְּקָסָבָר לְכָעָל בְּרוֹתָה
וְלִבְּהָה זְחֻקָּה קְמִירָה עַדְעָאָה וְלִבְּגָרָה רְכָבָא אָזָאָרָה וְאַמְּרָד אַמְּרָד נְגַלְוָה לְהַשְׁמָרָה תְּחִזְקָיו דְּכָלְבָּה צְעִידָה יְרוּשָׁה
וְלִבְּגָרָה וְכָשְׂמָנָה כְּבָדָרָה שְׁמָרָה שְׁמָרָה שְׁמָרָה שְׁמָרָה שְׁמָרָה
עַמְּדָמָר וְעַמְּדָמָר בְּבָגָלָה הַלְּבָבָה הַלְּבָבָה הַלְּבָבָה הַלְּבָבָה
בְּהַלְּבָבָה מִ שְׁמָתָה וְהַנִּגְנִית אֲשֶׁר וְבַעֲדָה אַיְלָה אַבְּגָרָה וְבַעֲדָה אַבְּגָרָה
מִירָדָה מִרָּדָה וְדָרְבָּמָר יוֹסֵף אָמָר מִרָּדָה וְרוֹגֵן אָמָר מִרָּדָה שְׁלָמָה
שְׁלָמָה קְרָעָה קְרָעָה מִידָּה מִידָּה בְּמַהְרָה אַדְבָּרָה אַדְבָּרָה דְּלִיעָלָה אַדְבָּרָה
בְּהַדָּא אַדְבָּרָה אַדְבָּרָה בְּהַדָּא אַדְבָּרָה בְּהַדָּא אַדְבָּרָה בְּהַדָּא
וְיְרִישָׁה אַבָּא וְכָלְבָּה לְבָבָה יְרִישָׁה אַבָּא וְכָלְבָּה לְבָבָה
וְאַוקְבִּי פְּלוֹגְתִּיהָו בְּפָה הַחֲלִץ שְׁלָבָה הַלְּשׂוֹדָה
יְדוֹ תְּדִיבָּר וּבְלִבְּגָרָה וְקָסְבָּר אַבְּגָרָה
לְפִנֵּי יְבָם וְמַתָּהָה עַד שְׁלָא
נְתִיכָּה רְוָשָׁה יוֹרָשָׁה
הַבָּעֵל בָּאָן לְרִשָּׁה זוֹ
כְּכָחָה יְהָרָה וְהַדָּחָה
אֲחִיזָה בְּשִׁלְוחָה עַד דְּפָא

מופך רשי
בוציניא טב מקרא. מט
בדויט וט, סט, קומוי לאטער
דלאטט קומגע, קא, מיטר
לך מגונזיג, קא, מיטר
המאטער עכיזו מילז
ויס, מאטער לאטער עט
טראטיגל וטיעסא, קרי
יינטער ומגדל, וווע
טיטלע מע, סטן גאנט
טיטלע מע, אט, אט,
טיטלע מעטער זיך, אט
טוטקה נו: וכטער מיטער
ט). וההביבים עשר היוז
לדביבים יוזר ממש
תורה. יוזר מה מה
טוטקה לאטער (בודחן קא.

תוספות ר' י"ד
 לטוביין וכך כתוב גם ר' י"ד
 ודיל כל גויא לאילובין
 דבר דAMD ר' יושת והרבען ומיה קל להסתה
 ממנה אבל אי הוו
 ואדרורייא לא הדיה יירוח
 להסתה מקנהו, וכודרב
 אמר רבא אמר בר' י"ד
 בתיק' בגון דושמעין
 לא, פ' מאיר ר' יושת שא"י
 שלא באת לידי יכלה
 להסתה מכהה מא' ר' י"ד
 וזה אחיכא קאי ר' י"ד
 אמרה ר' י"ר כילה אש
 שארבנה לבלה א' י"ד
 פ' דילכבר בר' מומי עיק
 והוינון מע' עלכלעה מהשו
 איבח והולך כילה
 לרור כלות הקנו חמי
 אלא להנאות ולסובות
 א' בא' בחנה זו לא מלה
 כלול אדם להסתה ממה
 שתקומו חכם לטובות
 ה' לע' דין נכס מלו
 בון פרות בון ירושה
 מזקין החכמים השואים
 בון דעםם דמלימוד
 כו' מס' הרו' וקון
 חכמים שיירנו לתאנין
 ואדם יכול להסתה ממן
 אמראי אוקומ' ר' ברכות
 לה עזרה אורה
 נשואה נמי. אמר אבוי
 כו' דעתם דמלימוד
 כו' מס' הרו' וקון
 ברשותו וכיוון שהחכמי
 בראשותו יציר ליטון לשון
 מתנה ואן סילו
 מוציא בהם רבא
 ידו עדיפא מידה. ונ"י

במהלך זה נרמזו מילים
מיידו מהו רב יוסף אמר
של קרכע קנו מיידו פיי
כשה בבא בא מירב ורב